

рече: слѣпецкы пѣсни за Иліона (Троіж). Обаче испослѣ прилагателно имя омиросъ, което ище рече слѣпъ слѣпецъ, зели за собственно, та по това ся сторило на нѣкои-си, че тыя пѣсни сж съчинены отъ единъ человѣкъ, на кого-то имя-то е было омиросъ. Тогава зели да ся пытать, кой е и какъвъ е былъ творецъ тъ на тыя пѣсни Гомеръ, и въ кое мѣсто, въ, кой градъ и когася е родналь и живѣлъ той, и до 50 Грѣцкы градове ся повдигнѣли да ся прѣпирать, кой да ся покаже, че-е отчество на Гомера, а седемъ отъ тѣхъ повече отъ другы-ти сж искали да ся прославятъ, че сж извадили на свѣтъ такъвъ знаменитъ человѣкъ; тіи сж: Кыме, Смирна, Хносъ, Колофонъ, Пилосъ, Аргосъ, и Атина. Съ тѣхъ прѣпирнїхъ тіи друго не сж могли да покажутъ освѣнь, че въ сякой градъ може да е съчинено по нѣчто отъ тыя пѣсни, та Иліада-та е твореніе отъ всичкий народъ, а не отъ единъ человѣкъ. Наречено е това твореніе слѣпецкы пѣсни (Иліадосъ ту омиру рапсодіе); зачтото както е обыкновено наскѣдѣ. слѣпци-ти повече пѣжть такыя пѣсни. Тіи като сж лишени отъ чювствъ зрѣніе, съ което человѣкъ пай-много ся разноси насамъ нататъкъ, за възмѣздіе за тоя недостатъкъ, добывать весма острѣ память, та лесно удръжать въ пеиж такыя пѣсни. У